

Egyházaskozáron táboroztunk

Szeretném tájékoztatni a kedves szülőket arról, hogy iskolánk 32 tanulója ezen a nyáron milyen örömteli eseményen vett részt.

2009. május végén megjelent az OKM honlapján egy pályázat „Integrációs nyári tábor” címmel. Nem sok idő volt gondolkodni a határidő végéig, gyorsan kellett cselekedni. Úgy éreztem, a mai pénztelen világban nem lehet kihagyni egy ilyen lehetőséget. Tanulóink már régóta szeretnének táborba menni a nyári szünet folyamán, de sajnos mindig az a legnagyobb probléma, hogy sokba kerül. Ez a pályázat elsősorban a hátrányos-, és halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek táboroztatására íródott. Iskolánk tanulóinak 67%-a hátrányos helyzetű, és 25%-a halmozottan hátrányos helyzetű, így azt gondoltam, belevágok, hiszen nincs semmi veszítenivalóm.

Július közepén kaptuk meg az eredményt, és boldogan olvastuk iskolánk nevét a nyertesek között. Összesen 32 tanulóink kapott lehetőséget, hogy augusztus első hetét ingyen eltölthesse az Egyházaskozári Gyermek és Ifjúsági táborban. A 32 gyereknek 81%-a volt a hátrányos helyzetű, így még indokoltabb volt a tábori részvételük. Próbáltunk mindent megtenni annak érdekében, hogy felejtethetlenné tegyük ezt a 8 napot.

Már a tábor felé vezető utat is színesíteni akartuk azzal, hogy részt vettünk a Gemenci - Parkerdőben kisvasutazáson, ahol kicsit behatóbban megismerkedhettünk a Duna árterének élővilágával.

A táborban tartottak nekünk különféle kézműves foglalkozást, mint agyagozás, bőrözés és batikolás. A honismereti foglalkozáson megismerkedhettünk a Mecsek felvidék lakóinak rövid történelmével. Fakardozhattunk, és íjászkodni is tanítottak bennünket. A környék dimbes-dombos vidékén egy vadász irányításával 12 km-es éjszakai túrát tettünk, ahol a szerencsésebbek vaddisznót és denevért is láthattak. A fárasztó séta után jól esett egy kis zsíros kenyér még lefekvés előtt. Egy méhészbácsai segítségével kicsit behatóbban megismerkedhettünk a méhek zárt, de nagyon érdekes világával.

Két kolléganőm, Orosziné Ábel Tünde és Kovács Andrea segítségével mi is igyekeztünk minél érdekesebbé tenni a mindennapok eseményeit. Óriási szükség volt a segítségükre, mert engem sajnos gyakran lekötött a programok szervezése, a táborvezetővel folytatott megbeszélés, és bizony olyankor a gyerekek felügyelete kettőjükre maradt. Jó volt velük együtt dolgozni, köszönöm a segítségüket!

Rendeztünk éjszakai rókavadászatot, számháborút és kártyavárépítésre is volt lehetőség, valamint csoportokban képet nagyítottunk, amiről mesét írtak a gyerekek. Vacsora után szinte minden nap volt focimeccs és pingpongozás. A gyerekek mindennapi eseménye volt a naplóírás, amit elég sokan nagy lelkesedéssel meg is tettek. Tünde néni nem tudta megtagadni önmagát, még itt is tovább folytatták a gyerekekkel az iskolai fotószakköri tevékenységüket, ami nagyon okos dolog volt. A sok szép fénykép mindig emlékeztetni fog bennünket a hét eseményeire. Köszönet érte.

Sok háziállat volt a táborban, melyek etetésében, gondozásában nagy örömmel vettünk részt. Elvárásolták őket a nyuszik, a gyönyörű lovak, valamint a két vadászkutya beopták magukat a gyerekek szívébe. Aki akart, még lovagolhatott is, sőt! Az egész csapatot elvitték lovas kocsival a szomszéd községbe, Bikalra. A faluportya játékban sok új ismerettel gyarapodhattak az alig 800 fős kis település lakóitól, akiket nagy lelkesedéssel kérdezték.

Az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy augusztus 4-én, kedden látogatóba jött hozzánk Dr. Molnár Csaba kancellária miniszter, és ő adta át a faluportya játék győztesének az emlékkupát, és az oklevelet. Egy dolog azonban beárnyékolta ezt a napot. Hiába jött el a táborba az MTV 1 és a Hír Tv is felvétel készíteni a látogatásról, ez az örömteli esemény nem fért bele a tv programjába, a szülők nem láthatták a táborát a televízióban. Helyette más borzalmak kaptak helyet, így sajnos szomorúan vettük tudomásul, hogy ilyen világban élünk!

A jó hír már nem hír, mindig csak a rosszat öntik az emberek fejébe. Természetesen ez a kis kellemetlenség nem szegte kedvünket, ettől még nagyon jól éreztük magunkat a többi napon is.

Elutaztunk Pécsre, Abaligetre, Sikondára, Zengővárkonyba, Magyaregregyre és Pécsváradra. Kis diákjaink alig tudtak betelni a sok látnivalóval. A cseppkőbarlang, a denevér-, a tojás-, a szalma múzeum és a tájház, Márévára, a Schloßbergi kilátó és várrom, valamint a pécsváradai várban és a sikondai fürdőben szerzett élmények remélem örök emlékként maradnak meg minden táborozóban.

Lehetőség mindig van kirándulni, de pénz sajnos nem mindig. Most az is rendelkezésünkre állt. Mivel civil szervezet támogatására is szükségünk volt, köszönettel tartozunk a Csanyteleki Polgárőr Egyesületnek, hogy vállalta támogatásunkat. Továbbá hálásan köszönjük az OKM-nak, hogy biztosította számunkra a táborozáshoz szükséges pénzt, a Csanyteleki Önkormányzat pénzügyi osztályának, Cseri Gábornak, - kistérségünk igazgatójának, a Gamesz és az OTP dolgozóinak a segítségét, akik a Támogatási Szerződéshez szükséges papírok gyors beszerzésében segítettek. A határidő nagyon sürgetett, és volt, aki szabadságát megszakítva ment be a munkahelyére egy aláírás kedvéért. Köszönet érte.

És nagy-nagy köszönetünket fejezzük ki a tábor összes dolgozójának, és két vezetőjének: Szuppácsics Hajnalkának és Szuppáncsics Nándornak a színes programokért, a remek pizzáért, tábortűzért, mely zárásként még emlékezetesebbé tette ezt a 8 napot kis csapatunk számára. Remélem, más gyereksereggel is élvezhetjük még a vendégszeretetüket!

A kancellári miniszter úrnak emlékként átadtunk egy Csanytelek történetéről szóló könyvet, melybe a következő idézetet írtuk:

„Csak egyszer élek ezen a világon. Most kell tehát megtennem minden jót, amit bárkinek is megtehetek; most kell segítenem másokon, ahol segíthetek.” /Carnegie/

Nekünk is ez volt a célunk. Jót tenni és egy életre szóló élménnyel gazdagítani 32 diákunk életét. Remélem, sikerült!

Györgyiné Felföldi Éva
szervező